

El ne-a dat profeti

Îndrumar de studiu

LECTIA A
ŞAPTEA

SCOPUL PREVESTIRILOR

THIRD MILLENNIUM

MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

CUPRINS

Schemă	2
Notițe	3
Întrebări recapitulative	19
Întrebări aplicative	24

Cum se folosește această lecție și acest îndrumar de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIIM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **Când urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriti sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.

Întrebări aplicative — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină

Schema lecției

- I. Introducere (0:26)
- II. Suveranitatea divină (1:26)
 - A. Imuabilitatea lui Dumnezeu (2:46)
 - 1. Caracterul lui Dumnezeu (3:20)
 - 2. Promisiunile legământului (3:53)
 - 3. Sfatul veșnic (4:45)
 - B. Providența lui Dumnezeu (7:22)
- III. Prevestiri și contingente (10:38)
 - A. Tipare generale (11:25)
 - 1. Observație (11:59)
 - 2. Explicație (12:50)
 - 3. Precizări (13:34)
 - B. Exemple specifice (15:39)
 - 1. Prevestirea lui Șemaia (16:05)
 - 2. Prevestirea lui Iona (18:33)
- IV. Certitudinea prevestirilor (21:02)
 - A. Prevestiri condiționate (23:33)
 - B. Prevestiri necondiționate (24:35)
 - C. Prevestiri confirmate (26:31)
 - 1. Cuvinte (27:06)
 - 2. Semne (28:39)
 - D. Prevestiri jurământe (30:05)
- V. Scopul prevestirilor (34:46)
 - A. Perspective populare (35:07)
 - B. Perspective corecte (38:48)
 - 1. Reacția „Cine știe?” (39:28)
 - 2. Reacția dublă (42:30)
- VI. Rezumat (43:54)

Notițe

I. Introducere

II. Suveranitatea divină

Doctrina Bibliei cu privire la suveranitatea lui Dumnezeu oferă un fundal esențial pentru înțelegerea prevestirilor viitorului.

A. Imuabilitatea lui Dumnezeu

Doctrina imuabilității ne învață că Dumnezeu e neschimbător.

1. Caracterul lui Dumnezeu

Caracterul lui Dumnezeu nu se schimbă. El este întotdeauna iubitor, drept, știe toate lucrurile, este atotputernic și prezent pretutindeni.

Atributele lui Dumnezeu nu variază niciodată cu timpul.

2. Promisiunile legământului

Când Dumnezeu face un jurământ în cadrul legământului, acesta rămâne valabil pe vecie și nu va fi încălcat niciodată.

3. Sfatul veșnic

Dumnezeu are un plan neschimbător care guvernează întreaga istorie.

Profeții au înțeles că Dumnezeu va fi mereu credincios caracterului Său. El Își va ține întotdeauna făgăduințele ferme din cadrul legământului. Sfatul lui Dumnezeu și controlul Său peste toate lucrurile nu se vor nărui niciodată.

B. Providența lui Dumnezeu

Providență: implicarea activă a lui Dumnezeu în istorie în timp ce-Și împlinește planul veșnic pentru univers

Dumnezeu Își împlinește planul interacționând cu creația Sa în diverse moduri. El interacționează cu cauzele secundare sau cauzele relative la creaturi în cel puțin trei moduri diferite.

- În mod necesar— lucrurile au loc conform legilor fixe ale naturii, cum ar fi legea gravitației

- În mod liber — lucrurile par întâmplătoare din punctul de vedere uman

- În mod neprevăzut — Dumnezeu ține sub control direcția istoriei interacționând cu evenimentele neprevăzute ale deciziilor omenești

III. Prevestiri și contingente

Câteodată Dumnezeu Își împlinește planul veșnic prin evenimentele neprevăzute ale deciziilor omenești.

A. Tipare generale

Ieremia 18:1-10

- observația lui Ieremia
- explicația Domnului
- dezvoltarea Domnului

1. Observație

Olarul lucra cu bucata de lut, dându-i forma care i se părea cea mai potrivită.

2. Explicație

Dumnezeu Și-a rezervat dreptul de a face cu poporul Său așa cum I se părea că e cel mai bine, la fel ca olarul cu lutul său.

3. **Precizări**

Dumnezeu a aplicat această analogie a olarului cu lutul la predicțiile profetice.

Evenimentele istorice neprevăzute ale deciziilor omenești puteau avea o mare influență asupra felului în care Dumnezeu împlinea o profeție referitoare la judecată.

Dumnezeu e liber să reacționeze la modul în care răspundeau oamenii la amenințările de judecată sau ofertele de binecuvântare.

B. Exemple specifice

1. **Prevestirea lui Șemaia**

Prevestire: Dumnezeu îl va abandona pe Șişac.

Pentru oamenii nefamiliarizați cu slujirile profeților, sună ca și cum Șemaia a revelat un decret veșnic și neschimbător al lui Dumnezeu.

Roboam și căpeteniile din Iuda nădăjduiau că aceste cuvinte nu erau decât un avertisment de la Dumnezeu — ce va face El dacă nu se pocăiau.

Șemaia a avertizat cu privire la judecata viitoare:

- nu pentru a condamna poporul la pierzare veșnică
- ci pentru ca poporul să-i audă avertismentul, să se pocăiască și să primească apoi harul lui Dumnezeu

2. Prevestirea lui Iona

Prevestire: Ninive va fi nimicită în 40 de zile

Un eveniment istoric neprevăzut—pocăința—a intervenit înainte ca profeția să fie împlinită.

Evenimentul neprevăzut al deciziei omenești a influențat modul în care erau împlinite profețiile.

IV. Certitudinea prevestirilor

Variații în predicțiile Vechiului Testament:

- binecuvântările și judecățile legământului
- binecuvântări și judecăți mai mari și mai mici
- cât de mare e hotărârea lui Dumnezeu de a merge până la capăt cu judecățile și binecuvântările

Când profeții spun că hotărârea lui Dumnezeu de a duce la împlinire o profeție e foarte mare sau foarte mică, ei vorbesc despre El în termeni foarte umani.

A. Prevestiri condiționate

Condiții explicite sub formă de afirmații „dacă ... atunci“ apar de multe ori la profeții Vechiului Testament.

Direcția în care se va îndrepta istoria va fi determinată de deciziile luate de oameni.

B. Prevestiri necondiționate

Simple declarații despre viitor, fără condiții explicite.

Un nivel mai ridicat al răspunsului omenesc ar putea întoarce evenimentele în direcții diferite.

Și binecuvântările legământului apar sub forma prevestirilor necondiționale.

C. Prevestire confirmate

Profeții Vechiului Testament comunicau hotărârea mai mare a lui Dumnezeu arătând că El a confirmat anumite prevestiri.

1. Cuvinte

Profeții au folosit cuvinte pentru a confirma hotărârea lui Dumnezeu.

2. Semne

Semnele și acțiunile simbolice profetice arătau clar că Dumnezeu este foarte hotărât.

Când profeția era însoțită de un semn, arăta că Dumnezeu e foarte hotărât să împlinească ce prevestise profetul.

D. Prevestiri jurăminte

Deseori profeții anunțau doar că Dumnezeu jurase să facă ceva.

Când Dumnezeu adaugă un jurământ la o prevestire profetică, ridică acea prevestire la nivelul de certitudine a legământului.

Chiar și în cazul prevestirilor sub jurământ, Dumnezeu are libertate de acțiune pentru a reacționa la evenimentele istorice neprevăzute care intervin.

- Momentul poate fi influențat de reacțiile oamenilor.
- De multe ori e flexibil cine va avea parte de acea prevestire.
- De multe ori nu se specifică modul în care se va împlini o prevestire.
- În ce măsură se va împlini o prevestire rămâne o problemă deschisă.

Rugăciunile și pocăința, răzvrătirea și sfidarea puteau avea o importanță extraordinară în împlinirea prevestirilor.

- Jurământul de judecată din Amos 6:8
- Jurământul de binecuvântare din Isaia 62:8

V. Scopul prevestirilor

A. Perspective populare

„Pronosticare“ — părerea predominantă privind scopul prevestirilor din Vechiul Testament

Mulți creștini cred că profeții nu făceau decât să prezică viitorul; spuneau dinainte ce va veni.

- Deuteronomul 18:20-22
- *Concepție greșită*: dacă un adevărat profet al Domnului spune ceva, atunci trebuie să se întâmple exact așa cum a spus
- *Corecție*: nu întrebați doar ce a spus explicit profetul, ci și ce condiții implicite se aplică.

B. Perspective corecte

Profeții vorbeau despre viitor în primul rând pentru a-și motiva sau a-și pune în acțiune ascultătorii.

- Profeții nu voiau în primul rând să-și informeze ascultătorii *despre* viitor.
- Ei voiau în primul rând să-și pună ascultătorii în acțiune pentru a *da formă* viitorului.

1. Reacția „Cine știe?”

Această reacție „cine știe?” avea loc în trei situații.

2 Samuel 12:14

- Natan l-a înfruntat pe David cu privire la adulterul cu Batșeba.
- Răspunsul lui David: „Cine știe?”

Iona 3:4, 9

- Iona a anunțat cetatea Ninive că vine judecata.
- Răspunsul regelui: „Cine știe?”

Ioel 2:1-11

- Ioel a anunțat că o judecată cumplită venea împotriva Ierusalimului.
- Încurajarea lui Ioel: „Cine știe?”

Credincioșii din Vechiul Testament nu credeau că Predicțiile profetice le pecetluiau soarta. Evenimentele istorice neprevăzute care interveneau — mai cu seamă rugăciunea — puteau afecta modul în care se împlineau profețiile.

2. Reacția dublă

Judecățile:

- Pentru a asigura că o amenințare cu judecata se va împlini, ignorați avertizarea și continuați să vă răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu.
- Pocăința și încrederea în Iahve era singura speranță pentru evitarea judecății lui Dumnezeu.

Binecuvântări:

- Răzvrătirea flagrantă împotriva lui Dumnezeu ar putea înlătura binecuvântarea prevestită, înlocuind-o cu judecată.
- Continuarea vieții credincioase va aduce cu siguranță binecuvântarea făgăduită.

Obiectivul prevestirilor profetice nu a fost în primul rând de a pronostica, ci de a pune în acțiune poporul lui Dumnezeu în slujba Domnului.

VI. Rezumat

3. În ce mod sunt imuabilitatea și providența lui Dumnezeu manifestări compatibile ale suveranității lui Dumnezeu?

4. Cum afectează evenimentele istorice neprevăzute predicțiile?

7. Care sunt perspectivele populare greșite privind scopul prevestirilor din Vechiul Testament?

8. Care e semnificația reacției „Cine știe“?

9. Ce reacții au nădărdit profeții Vechiului Testament să inspire ascultătorilor lor inițiali?

Întrebări aplicative

1. Cum poate să vă susțină în vremuri dificile înțelegerea imuabilității lui Dumnezeu?
2. Cum vă face să vă simțiți faptul că deciziile și reacțiile voastre față de Dumnezeu afectează direcția istoriei?
3. Știind că rugăciunea poate afecta felul în care e împlinită profeția, în ce noi moduri ar putea fi motivați creștinii să se roage?
4. Cum v-ar putea afecta atitudinea „cine știe“ în viața de rugăciune?
5. Studiul de față a arătat că profeții au vrut să-și pună ascultătorii în acțiune pentru a da formă viitorului. Cum ar trebui să afecteze lucrul acesta modul în care folosesc creștinii cărțile profetice din vechiul Testament?
6. Cum vă face să vă simțiți ideea că profeția e în esență condițională? Vă liniștește? Vă înspăimântă?
7. Această condiționalitate a profeției contestă alte lucruri pe care le credeți?
8. Care este lucrul cel mai semnificativ pe care l-ați înțeles din acest studiu? De ce?

○